

ประโยค ป.ธ. ๔  
แปล ไทยเป็นมคธ  
สอบ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๑. ครั้นในกาลต่อมา โรคเกิดขึ้นแก่อุบาสกนั้น ฯ อายุสังขาร เสื่อมลงแล้ว ฯ เขาประสงคฺจะฟังธรรมจึงส่งข่าวไปยังสำนักของพระบรมศาสดาว่า ขอพระองค์ได้โปรดส่งภิกษุ ๘ รูป หรือ ๑๖ รูปไปเพื่อข้าพระองค์ ฯ พระบรมศาสดาทรงส่งภิกษุทั้งหลายไปแล้ว ฯ ภิกษุเหล่านั้นไปนั่งบนอาสนะที่เขาปูล้อมเตียงของอุบาสกนั้น ผู้อันอุบาสกนั้นกราบเรียนว่า ท่านขอรับ การเห็นพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย จักเป็นสิ่งที่กระผมได้โดยยาก กระผมเป็นผู้อ่อนกำลัง ขอพระคุณเจ้าโปรดสาธยายพระสูตรสักสูตรหนึ่งแก่กระผมด้วย ดังนี้ จึงถามว่า อุบาสก โยมประสงคฺจะฟังสูตรไหนเล่า เมื่ออุบาสกนั้นกราบเรียนว่า สติปัฏฐานสูตรที่พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งแล้ว จึงเริ่มตั้งพระสูตรว่า คุณอนภิกษุทั้งหลาย ทางนี้ เป็นทางไปสายเอก เพื่อความหมดจดแห่งสัตว์ทั้งหลาย ดังนี้ เป็นต้น ฯ ในขณะนั้น รถ ๖ คัน (แต่ละคัน) ใหญ่ ๑๕๐ โยชน์ เทียมด้วยม้าสินธุ ๑,๐๐๐ ตัว ประดับด้วยเครื่องอลังการพร้อมสรรพมาจากเทวโลก ๖ ชั้น ฯ เทวดาทั้งหลาย ผู้สถิตอยู่บนรถเหล่านั้น พากันกล่าวว่า พวกเราจักนำไปยังเทวโลกของเรา พวกเราจักนำไปยังเทวโลกของพวกเรา ท่านผู้เจริญ ขอจงบังเกิดบนรถคันนี้ เพื่อรับรมย์ในเทวโลกของพวกเรา เสมือนคนทำลายภาชนะดินแล้วถือเอาภาชนะทองคำ ฉะนั้น ฯ อุบาสก ไม่ปรารถนา(จะทำ) อันตรายต่อการฟังธรรม จึงพูดว่า จงรอก่อน จงรอก่อน ดังนี้ ฯ ภิกษุทั้งหลาย ได้พากันหยุดนิ่งด้วยเข้าใจว่า อุบาสกพูดกะพวกเรา ฯ ที่นั่น ลูกชาย-หญิงของอุบาสกนั้น พากันร้องด้วยเข้าใจว่า ก่อนนี้ พ่อของพวกเรา ได้เป็นผู้ไม่อัมด้วยการฟังธรรม แต่มาบัดนี้ พ่อให้มนต์ภิกษุทั้งหลายมา ให้ท่านทำการสาธยาย(กลับมา) ห้ามเสียเองทีเดียว ชื่อว่าสัตว์ที่ไม่กลัวตาย ไม่มี ฯ พวกภิกษุ ต่างปรึกษากันว่า บัดนี้มีโชโอกาส จึงลุกจากอาสนะแล้วหนีไป ฯ

๒. บุตรเหล่านั้น ได้เหวี่ยงไปแล้ว ๑ พวงดอกไม้หนึ่ง ได้คล้องที่แอกรด  
 ห้อยลงในอากาศ ๑ มหาชนมองเห็นแต่เฉพาะพวงดอกไม้เท่านั้น (แต่) มองไม่  
 เห็นรด ๑ อุบาสกจึงพูดว่า พวกเจ้าเห็นพวงดอกไม้หนึ่งไหม เมื่อพวกบุตรตอบว่า  
 ใช่ เห็นจ๊ะ จึงกล่าวว่า พวงดอกไม้หนึ่งห้อยที่รดซึ่งมาจากภพคุณุต เราจะไปยัง  
 ภพคุณุต พวกเจ้าอย่าคิดไปเลย พวกเจ้าเป็นผู้ปรารถนาจะเกิดในสำนักเรา ก็จง  
 ทำบุญทั้งหลาย ตามทำนองที่เราทำไว้แล้วนั้นแหละเถิด ทำกาละแล้ว สถิตอยู่บน  
 รดที่มาจากภพคุณุต ๑ ทันทีทันใดนั้น อัดภพของอุบาสกนั้น สูงประมาณ  
 ๓ คาวุต ประดับด้วยเครื่องอลังการหนัก ๖๐ เล่มเกวียน บังเกิดแล้ว นางอัปสร  
 หนึ่งพัน ล้อมรอบแล้ว วิมานแก้วประมาณ ๒๕ โยชน์ ปรากฏแล้ว ๑  
 พระบรมศาสดาตรัสถามภิกษุแม่เหล่านั้น ผู้มาถึงวิหารภายหลังว่า ภิกษุทั้งหลาย  
 อุบาสกได้ฟังพระธรรมเทศนาแล้วหรือ ๑ ภิกษุทั้งหลาย ฟังแล้ว พระเจ้าข้า  
 แต่อุบาสกได้ห้ามเสียในระหว่างนั้นแล้ว ท่านจงรอก่อน เมื่อเป็นเช่นนั้น  
 ลูกชาย-หญิงของอุบาสกนั้นพากันคร่ำครวญแล้ว พวกข้าพระองค์ปรึกษากันว่า  
 บัดนี้ มิใช่โอกาส จึงพากันลูกจากอาสนะแล้วออกมา ๑ พระบรมศาสดา  
 ภิกษุทั้งหลาย อุบาสกนั้น หาได้พูดกับพวกเธอไม่ แต่เทวดาทั้งหลาย ประดับรด  
 ๖ คั่น นำมาจากเทวโลก ๖ ชั้น เชื้อเชิญอุบาสกนั้นแล้ว เขาไม่ปรารถนา(จะทำ)  
 อันตรายต่อการฟังธรรม จึงพูดกับเทวดาเหล่านั้น ๑

---

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที.

แปล ไทยเป็นมคธ

๒. เต ขิปีสุฯ คำ รตฐเร ลกคิตฺวา อากาเส โอลมฺพิฯ มหาชนโน  
ตเทว ปสฺสตี รณํ น ปสฺสตีฯ อุปาสโก ปสฺสเถตํ ปุปฺพทามนฺติ วตฺวา อาม  
ปสฺสามาตี วุตฺเต เอตํ สฺสิตกฺวณโต อากฺตรเถ โอลมฺพตี อหํ สฺสิตกฺวณํ กจฺฉามิ  
ตฺมเห มา จินฺตยิตฺถ มม สนฺติเก นิพฺพตฺติตฺถกามา หุตฺวา มยา กตนิยาเมเนว  
ปฺญญานิ กโรธาคี วตฺวา กาลํ กตฺวา สฺสิตกฺวณโต อากฺตรเถ ปตฺติจฺจาสีฯ  
ดาวเทวสฺส ติกาวตฺตปฺปมาโณ สฺสจฺจิสกฺกญฺจาลงฺการปฺปมฺณจฺจิโต อตฺตภาโว

นิพพุตติ อจฺจราสทสฺสํ ปรีวาเรสสิ ปญฺจวิสตีโยชนิกํ รตนวิมานํ ปาตุรโหสิ ฯ  
 เตปิ ภิกฺขุ วิหารํ อนุปฺปตฺเต สตุถา ปุจฺฉิ สุตฺตา ภิกฺขเว อุปาสเกน  
 ฃมฺมเทสนาติ ฯ อาม ภนฺเต อนุตฺตราเยว ปน อากเมถาติ วาเรสสิ อถสฺส  
 ปุตฺตธิตโร กนฺทีสุ มยฺยํ อิทานิ อโนกาโสติ อฏฺฐายาสนา นิภฺขณฺดาติ ฯ  
 น โส ภิกฺขเว ตุมฺहेหิ สทฺฐี กเถสิ จหิ ปน เทวโลเกหิ เทวตา จ รเถ  
 อลงฺกริตฺวา อahrtิตฺวา ตํ อุปาสกํ ปกฺโกสึสุ โส ฃมฺมเทสนาย อนุตฺตรายํ  
 อนิจฺจนฺโต ตาหิ สทฺฐี กเถสิติ ฯ

---